

Școala azi

Ina M.

Din bobocii de tristețe, flori
Ies în frig și tremură flori,
Nu mai este vremea amintirii
Frumuseții blânde-a primăverii...

Scutură copacii iarna-amară,
Mugurii plesniți încep să doară,
Nu fiindcă e frig și plouă-ntruna
Ci că școala sărută sutana

Rugăciunii către cerul crâncen
Căci în curtea ei nu-i vreun prieten
Dintre dascăli, elevi sau oricine
Îi slujeau școlii când era bine.

Prin copacii curții părăsite
Păsărele tac și-s zgribulite,
Nu de vântul rece și tăios
Ci fiindcă sub ele, tocmai jos

În curtea plină de viață-odată
Nici un glas vlăstar nu se arată
În tăcerea primăverii triste...
Vremurile scutură restrîște.

Sună și răsună școala goală,
Lecții, pauze...nici pomeneală,
Doar ferestre triste ce privesc
La copaci, în curte, cum clipesc

Din ochii din scoarță, lăcrimează...
Viața de-altă-dată le e trează
Printre muguri, flori și frunzulițe,
Dorul de-al copiilor gurițe

Tremură în florile firave,
Vântul înălțat cu trei octave
Peste ropotul de ploaie trece...
Nota patru îi dăm vieții, zece

Vor primi elevii care-acasă
Sunt palizi, pierduți, cu fața trasă
Căci de dorul școlii și colegi

POEZII ONLINE

Nu mai sunt la suflete întregi...